

UCHWAŁY
MIĘDZYNARODOWEGO SYMPOZJUM MAKROEKONOMIKI
LEŚNICTWA I DRZEWNICTWA
Warszawa, 6—10.X.1965

I. W dniach od 6—10 października 1965 roku odbywały się w Warszawie obrady Międzynarodowego Sympozjum Makroekonomiki Leśnictwa i Drzewnictwa, zorganizowanego przez Wydział Nauk Rolniczych i Leśnych Polskiej Akademii Nauk.

W Sympozjum wzięły udział następujące delegacje:

Bułgarskiej Republiki Demokratycznej	— Dr P. Kostow
Węgierskiej Republiki Demokratycznej	— Prof. E. Somkuti
Niemieckiej Republiki Demokratycznej	— Dr. H. Ziesing — przewodniczący
	— Dr J. Köhler
	— Prof. dr E. Kienitz
	— Dr J. Jeuthe
	— Inż. L. Richter
Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej	— Prof. dr F. Papanek — przewodniczący
	— Prof. dr J. Palovič
	— Doc. inż. E. Hromada
	— Inż. S. Bahurinski
Polskiej Rzeczpospolitej Ludowej	— Prof. dr T. Molenda — przewodniczący
	— Prof. inż. Wł. Fabiszewski
	— Mgr inż. J. Szczuka
	— Doc. dr T. Trampler
Związku Socjalistycznych Republik Rad	— Inż. G. Chrystalow
Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii	— Prof. dr Z. Potočič — przewodniczący
	— Prof. dr B. Kraljič
	— Dr L. Vujičič

Ponadto ze strony PRL wzięli udział w obradach przedstawiciele Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Komitetu Nauk Leśnych PAN, Komitetu Technologii Drewna PAN, Instytutu Badawczego Leś-

nictwa, Instytutu Technologii Drewna, Instytutu Celulozowo-Papierniczego, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie, Biura Urządzenia Lasu i Projektów Leśnictwa, Naczelnego Zarządu Lasów Państwowych, Zjednoczenia Przemysłu Leśnego, Zjednoczenia Przemysłu Celulozowo-Papierniczego, Zjednoczenia Leśnej Produkcji Niedrzewnej, Wydziału Nauk Rolniczych i Leśnych PAN, Zakładu Ekonomiki Rolnictwa i Leśnictwa PAN, Najwyższej Izby Kontroli, Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

II. Porządek obrad:

6.X.1965 r. — Otwarcie Sympozjum i przemówienia powitalne
— Obrady w Grupie Problemowej „A” — Problematyka ogólna.

Temat: Racjonalizacja metod likwidacji deficytu drewna w warunkach gospodarki planowej

Temat: Aktualne problemy gospodarczej integracji i rejonizacji gospodarstwa leśnego i przemysłu drzewnego

7.X.1965 r. — Obrady w Grupie Problemowej „B”:

Temat: Ekonomika zwiększenia produktywności w gospodarstwie leśnym

8.X.1965 r. — Obrady w Grupie Problemowej „C”:

Temat: Techniczny i ekonomiczny postęp w zakresie oszczędności drewna

— Generalna dyskusja nad tezami Grupy Problemowej „A”, „B” i „C”

9.X.1965 r. — Zwiedzanie Fabryki Mebli w Wyszku

— Zwiedzanie Zakładów Przemysłu Drzewnego w Hajnówce

10.X.1965 r. — Zagadnienia intensyfikacji gospodarstwa leśnego na terenie Puszczy Białowieskiej

Obrady otworzył sekretarz Wydziału V PAN prof. dr Anatol Listowski, oraz minister leśnictwa i przemysłu drzewnego mgr inż. R. Gesing.

Obradom przewodniczyli kolejno:

Prof. dr T. Molenda

Dr H. Ziesing

Prof. dr Z. Potočić

Prof. dr F. Papanek

Prof. dr E. Somkuti

Inż. G. Chrystalow

Dr P. Kostow

Prof. dr E. Kienitz

III. W czasie obrad wysłuchano i przeprowadzono dyskusję nad tezami następujących referatów:

Grupa Problemowa „A“

T e m a t : Racjonalizacja metod likwidacji deficytu drewna w warunkach gospodarki planowej

T. Molenda — Aktualne problemy perspektywicznych prognoz bilansu drewna.

T e m a t : Aktualne problemy gospodarczej integracji i rejonizacji gospodarstwa leśnego i przemysłu drzewnego.

T. Trampler — Referat zbiorczy opracowany na podstawie referatów szczegółowych:

T. Molenda — Polski model integracji leśnictwa.

J. Świąder — Baza surowca drzewnego jako podstawa lokalizacji przemysłu drzewnego.

T. Trampler — Zróżnicowanie wieku rębności w drzewostanach sosnowych w oparciu o dzielnice przyrodniczo-leśne.

Z. Jakubowski — Problemy programowania lokalizacji przemysłu drzewnego w Polsce.

P. Kostow — Problemy planowania w gospodarstwie leśnym Bułgarskiej Republiki Ludowej

F. Papanek — Zagadnienia specjalizacji w hodowli lasu i produkcji sortymentów drzewnych.

H. Jeuthe — Zagadnienia perspektywicznego rozwoju cen na drewno.

A. Cymek — Główne zasady planowania leśno-gospodarczego.

J. Köhler — Zagadnienia planowania terytorialnego w gospodarstwie leśnym.

H. Ziesing — Wydzielenie leśnych regionów produkcyjnych jako podstawa organizacji przedsiębiorstw w gospodarstwie leśnym w NRD.

Grupa Problemowa „B“

T e m a t : Ekonomia zwiększenia produktywności w gospodarstwie leśnym

E. Kienitz — Propozycje w sprawie zróżnicowania zadań i podniesienia produktywności w gospodarstwie leśnym.

B. Kraljič — Wzrost produktywności w leśnictwie w świetle polityki leśnej, systemu gospodarczo-finansowego i mikroorganizacji w warunkach socjalizmu.

K. B. Łosicki — Zagadnienia ustalania optymalnego składu gatunkowego drzewostanów w ZSRR.

- J. Szczuka — Referat zbiorczy opracowany na podstawie referatów szczegółowych:
- J. Broda — Problemy intensyfikacji gospodarstwa leśnego na terenie Polski w ujęciu historycznym.
- L. Jastrzębski — Wpływ ustawodawstwa na intensyfikację gospodarstwa leśnego w Polsce
- M. Podgórski — Praca jako czynnik zwiększenia produktywności lasu.
- W. Krajski — Ekonomiczne efekty melioracji leśnych.
- J. Szczuka — Potencjalne możliwości produkcyjne dzielnic przyrodniczo-leśnych.
- T. Trampler — Rozwój możliwości produkcyjnych w państwowym gospodarstwie leśnym.
- T. Marszałek — Metodyka ekonomicznej oceny produktywności lasu.

Grupa Problemowa „C“

T e m a t : Techniczny i ekonomiczny postęp w zakresie oszczędności drewna

- E. Hromada — Niektóre ekonomiczne problemy wykorzystania zasobów leśnych w CSRS.
- J. Palovič
- Wł. Fabiszewski — Referat zbiorczy opracowany na podstawie referatów szczegółowych:
- T. Puchalski — Europejski deficyt drewna.
- Z. Kulczycki — Kierunek i zakres substytucji drewna.
- Wł. Fabiszewski — Zasoby surowca drzewnego dla przemysłu płytowego.
- F. Budniak — Ekonomiczne efekty pozyskania i transportu drewna drobnowymiarowego.

IV. 1. Na podstawie referatów przedstawionych i przedyskutowanych na Sympozjum z zakresu problemów makroekonomiki leśnictwa i drzewnictwa można wysunąć podstawową tezę, że łagodzenie skutków deficytu drewna można osiągnąć przez kompleksowe działanie w kierunku:

- podnoszenia zdolności produkcyjnej lasu,
- najpełniejszego wykorzystania drewna do przerobu przemysłowego na bazie nowoczesnej techniki,
- wszechstronnej oszczędności drewna, tworzyw i wyrobów drzewnych we wszystkich działach gospodarki narodowej,
- wprowadzanie w coraz szerszym zakresie substytutów drewna.

Z zadań tych wynika konieczność ścisłego powiązania organizacyjnego i produkcyjnego gospodarstwa leśnego i przemysłu drzewnego przy uwzględnieniu kierunków rozwoju gospodarki narodowej.

2. Osiągnięcie optymalnego potencjału produkcyjnego lasu uwarunkowane jest intensyfikacją gospodarstwa leśnego przez:

- stosowanie postępowych i zróżnicowanych sposobów w zagospodarowaniu lasu oraz doskonalenie i wdrażanie takich metod w pracach hodowlanych, melioracyjnych, ochrony lasu oraz przy pozyskaniu drewna, jakie sprzyjają rozwojowi kompleksowej mechanizacji prac w gospodarstwie leśnym,
- doskonalenie metod zwalczania szkodników leśnych i podnoszenie oporu środowiska leśnego,
- zakładanie plantacji drzew gatunków szybko rosnących,
- udostępnienie lasu przez rozbudowę leśnej sieci komunikacyjnej i dostosowanie jej do nowoczesnych metod pozyskania i transportu drewna,
- szkolenie i podnoszenie kwalifikacji personelu inżynieryjno-technicznego i robotników oraz budowę osiedli robotniczych,
- rozszerzenie kompleksowych badań nad zagadnieniami związanymi z założoną szybką intensyfikacją gospodarstwa leśnego.

3. Wyróżnienie rejonów gospodarczo-leśnych o podobnych przyrodniczych i ekonomicznych warunkach produkcji leśnej jest nieodzowne do ustalenia i zróżnicowania celów produkcji. Rejonizacja ta musi być powiązana z regionalizacją ogólnogospodarczą kraju.

Zagadnienia te mogą być rozwiązywane w różny sposób w różnych krajach — członkach RWPG. Wspólną cechą tych wszystkich sposobów jest dążność do pełnego wykorzystania środowiska przyrodniczego dla produkcji leśnej przy uwzględnieniu wielostronnych funkcji lasu.

W oparciu o taką rejonizację i ustalone cele produkcji leśnej powinny być opracowywane perspektywiczne plany rozwoju gospodarstwa leśnego z uwzględnieniem wielkości i struktury zapasu produkcyjnego oraz struktury sortymentacyjnej spodziewanych użytków drzewnych.

Zaleca się wzajemną wymianę informacji krajów socjalistycznych o metodach i postępie prac nad planami perspektywicznymi.

4. W wyniku intensyfikacji gospodarstwa leśnego należy spodziewać się sukcesywnego wzrostu sortymentów drewna, dotąd w niedostateczny sposób wykorzystywanych do celów przerobu przemysłowego.

Przemysł drzewny i celulozowy przez opracowywanie nowych technologii powinien przygotowywać się do przerobu wszystkich sortymentów drewna pozyskiwanych w lesie oraz do pełnego wykorzystania przemysłowych odpadów drewna.

Kierunki i proporcje rozwoju poszczególnych gałęzi przerobu drewna i jego zużycia powinien poprzedzać kompleksowy rachunek ekonomiczny.

5. W zagadnieniach związanych z ekonomiką i organizacją produkcji

leśnej wysuwa się w coraz większym stopniu problem utrzymania i podnoszenia pośredniogospodarczej, zdrowotnej i ochronnej roli lasów.

Problem ten pozostaje w ścisłym związku z szybkim i stałym rozwojem przemysłu w krajach członkowskich RWPG, potrzebą ochrony zasobów wodnych oraz dążeniem do polepszenia warunków bytowych człowieka.

6. Wzrost produktywności lasu w sensie jego funkcji materialnych i kulturalnym nie może być pozostawiony samej przyrodzie. Ważną rolę w kształtowaniu leśnych procesów produkcyjnych może odegrać człowiek, którego rola staje się decydująca w rozwijaniu kierunków pełnego wykorzystania masy drzewnej i w pogłębianiu oszczędności drewna w różnych gałęziach gospodarki narodowej.

W kompleksowym rozwiązywaniu tych zagadnień zarysowuje się znaczenie badań w dziedzinie ekonomiki leśnictwa i drzewnictwa, od której praktyka oczekuje nie tylko opracowania metod syntetycznej oceny problemów z zakresu makroekonomiki, ale i wskazania sposobów z zakresu zagadnień mikroekonomicznych związanych z gospodarstwem leśnym i przemysłem przerobu drewna.

V. 1. Prawidłowe rozwiązanie powyższych zadań wymaga poszerzenia i pogłębienia badań naukowych nad problematyką makroekonomiki leśnictwa i drzewnictwa.

Za pilną tematykę w tym zakresie należy uznać:

- badania nad rejonizacją gospodarstwa leśnego i sił wytwórczych w przemyśle przerobu drewna w powiązaniu z innymi gałęziami gospodarki narodowej,
- badania nad metodyką stosowania kompleksowego rachunku ekonomicznego w różnicowaniu celów produkcji w gospodarstwie leśnym oraz w wyznaczaniu kierunków i proporcji w rozwoju poszczególnych gałęzi przerobu drewna i jego zużycia,
- badania nad metodyką perspektywicznych prognoz bilansu drzewnego,
- badania nad metodą oceny produktywności lasu i analizy wyników działalności gospodarczej w leśnictwie i drzewnictwie,
- badania nad metodyką kompleksowej oceny rentowności produkcji gospodarstwa leśnego i przemysłu przerobu drewna i innych produktów leśnych.

2. Opracowanie powyższych tematów badań naukowych wymaga koordynacji, współpracy i specjalizacji w pracach badawczych poszczególnych krajów członkowskich RWPG.

W związku z tym strony uczestniczące w Sympozjum uważają za celowe powołanie Międzynarodowego Ośrodka Badań Makroekonomiki Leśnictwa i Drzewnictwa krajów zaprzyjaźnionych.

Uczestnicy Sympozjum proszą stronę polską o opracowanie w terminie do czerwca 1966 roku projektu zakresu zadań i organizacji działalności takiego Ośrodka. Opracowany projekt będzie przedstawiony i poddany pod dyskusję na szóstej konferencji ekonomistów leśnictwa krajów socjalistycznych.

VI. Uczestnicy Sympozjum przyjmują z zadowoleniem i podziękowaniem oświadczenie strony bułgarskiej o gotowości zorganizowania w 1966 roku szóstej konferencji leśników ekonomistów krajów socjalistycznych w Sofii.

VII. Uczestnicy Sympozjum proszą stronę polską o wyznaczenie — w związku ze śmiercią prof. R. Fromera — nowej osoby do prowadzenia międzynarodowej koordynacji badań naukowych w zakresie opracowania metod regionalizacji gospodarstwa leśnego.

VIII. Delegacje Krajów Socjalistycznych, uczestniczące w Międzynarodowym Sympozjum Makroekonomiki Leśnictwa i Drzewnictwa w Warszawie, serdecznie dziękują Polskiej Akademii Nauk za zaproszenie i umożliwienie uczestniczenia w obradach. Na Międzynarodowym Sympozjum zostały przedstawione wyniki prac naukowych oraz przedyskutowane problemy o podstawowym znaczeniu dla wszystkich uczestniczących krajów. Delegacje stwierdzają z przekonaniem, że dzięki zorganizowaniu Sympozjum, Polska Akademia Nauk wniosła poważny wkład w dzieło prawidłowego rozwiązywania makroekonomicznych problemów gospodarstwa leśnego i przemysłu drzewnego naszych krajów, jak również dalszego zacieśnienia współpracy krajów socjalistycznych. Do osiągnięcia tak poważnych wyników przyczyniły się w dużym stopniu doskonałe warunki mieszkaniowe oraz warunki pracy zapewnione uczestnikom Sympozjum. Za wzorowe zorganizowanie Sympozjum oraz doskonałe przewodzenie obradom delegacje krajów socjalistycznych składają uprzejmie podziękowanie Polskiej Akademii Nauk, Ministerstwu Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, wszystkim koleżankom i kolegom, którzy uczestniczyli w pracach nad przygotowaniem oraz przeprowadzeniem Sympozjum w tym również świetnym tłumaczom tekstów referatów oraz przemówień w dyskusji. Delegacje krajów socjalistycznych pozwalają sobie złożyć szczególnie gorące podziękowanie podsekretarzowi stanu w Ministerstwie Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego Panu prof. dr Tadeuszowi Molendzie oraz Panu doc. dr Tadeuszowi Tramplero wi.